

KUNSTENAAR

Een kunstenaar is verliefd op mijn vriendin.
Dat duurt alweer een week of zes.
Hij draagt zijn werken op aan haar,
schrijft onnavolgbare brieven,
belt midden in de nacht mobiel.
Het is vermoeiend voor ons alledrie.

Graag sloeg ik zijn tanden door zijn strot.
Mijn vriendin raadt mij dit stellig af. 'Hij kan
me toch niet krijgen, want ik hou van jou,'
zegt ze, 'maar hij - zijn vrouw is bij hem weg,
er is een kind, hij staat met zijn rug tegen
de muur, hij is nu eenmaal kunstenaar.'

Vincent van Gogh schoot zich naast het hart
maar stierf ten slotte toch op eigen kracht.
Menig dichter stapte van de brug en viel
verder niemand lastig. Zoveel miskenden
vonden hun slordige weg naar het graf,
uit zelfhaat of liefdesverdriet. Waarom hij niet?

Uit: Ingmar Heytze, *Voor jou altijd alles, Verzameld werk*, Uitgeverij Podium, 2023.

WOLFSKLEREN

P. uit E. lijkt op een dichter. Rode ogen,
vale tint en zwarte kleren neuzelen:
'Ik ben een dichter! Geef drank! Ik lijd!'

P. zegt dingen als: 'poëzie is de kunst
van het weglaten,' en 'alle literatuur is
louter herschikking van het alfabet.'

P. hangt rond op scheve krukken,
dramt als een stamgast, krabbelt woest
in zijn beduimelde notitieboekjes,

citeert te pas en te onpas uit eigen werk.
Zijn lichaam zwenkt van glas naar vrouw.
Hij heeft het moeilijk. Ook met jou.

Prince, alles moet kunnen natuurlijk, maar
laat P. uit E. als stof verwaaien of sterven
aan ziektes van slopend verlangen.

Geschreven in 2005, niet eerder gepubliceerd.